

Miquel Roca: La política i la intel·ligència

Un públic fidel i enfervoritzat aplaudi fins a l'extenuació a un Miquel Roca molt crític amb els socialistes

Ha estat portaveu parlamentari de la minoria catalana en la darrera legislatura i serà elegit novament diputat el proper 28 d'octubre. Tem una victòria socialista. De guanyar aquests, no veu clar que ell pugui ser ministre a Madrid. El pacte amb el PSOE es presenta difícil.

—Primer, veurem qui guanya. Segon, en un país seriós —i jo pretenc que ho sigui— no es tracta de pactes de distribució de poders sino de fer un programa de govern. Nosaltres no pactarem amb ningú sino s'ens accepta el nostre programa.

La LOAPA —malgrat totes les promeses— ha estat utilitzada com un arma més en la campanya. Es un obstacle per qualsevol pacte:

—Es un obstacle fonamental pel que fa a la política autonòmica, però hi ha també discrepàncies en la política econòmica. No volem més dèficit, més inflació, més pressió fiscal.

El model de societat, allò que tant fa servir el Sr. Fraga. En aquest tema Miquel Roca ho té molt clar:

—Per nosaltres lo que és important és que el dinamisme de la societat es dipositi en l'individu i en les col·lectivitats en que lliurement s'agrupi. Per tant és una societat de llibertat i progrés. En contra d'això hi ha

una societat estatalista que no creu amb l'individu sino amb l'Estat que tendeix a substituir a aquest individu.

Sobta en la campanya de Convergència i Unió l'atac sense pietat, directe contra el programa socialista. Sembla que la creixent força d'Alianza Popular no preocupa molt a Miquel Roca:

—Espero, conforme, a les enquestes, que els seus resultats es corresponguin a la seva qualitat. No tenen cap mena de possibilitat. Aquí el combat està establert entre nosaltres i socialistes i per tant no tinc ganes de perdre el temps amb opcions que a la vegada que les crítiques les valoritzes innecessàriament.

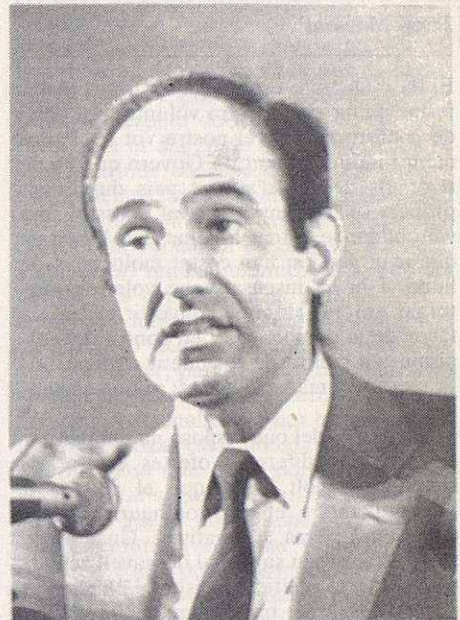
“No pactarem amb ningú que no accepti el nostre programa”

Pel candidat n.º 1 de CiU per Barcelona, es impensable un pacte amb Alianza Popular a l'Estat Espanyol:

—No esperem uns resultats espectaculars d'AP. Ja sabem ara com van les coses i AP no treurà pas més de 90 diputats. El que s'ha de contemplar es una altra cosa. Hores d'ara hi han dues ofertes, la de la majoria natural d'uns senyors que no han pogut fer ni naturalment les llistes i la majoria del canvi que ja diuen que no tindran la majoria. Amb la mateixa petulància que ells hagin pogut fer les seves, nosaltres diem que hi ha una tercera majoria que es aquella que s'articula al voltant del nostre programa.

Quan se li qüestiona la dretanització de Convergència i també de la seva figura, Roca treu de forma immediata les urpes com un gat panxa enlaire:

—Jo dic que faig una política molt més de dretes que la que fa Miterrand a França. El que passa es que Miterrand ha fracassat en un any i, a les hores, jo prefereixo no fracassar i fer d'entrada la política raonable i asenyada que correspon fer.

Segur de si mateix, convençut de les seves idees i de la seva victòria, Roca s'allunya en mig d'una multitud que li demana la signatura com si fos un futbolista. No és un disbarat. Moments abans, un ex-president del Barça l'havia piropejat afirmant que era el «Cruyff» de Convergència.

